

กระแสความตื่นตัวเรื่องโลกร้อนที่กระจายอยู่ทั่วทุกสังคมโลก ทำให้เกิดวิตกกังวลถึงการละลายตัวของน้ำแข็งบริเวณขั้วโลกเหนือและขั้วโลกใต้ ที่จะส่งผลให้ระดับน้ำทะเลทั่วโลกสูงขึ้นจนท่วมทันทันฝั่ง ทำให้เกาะบางแห่งเช่น มัลดีฟส์ถึงกับจมอยู่ใต้น้ำภายในครึ่งศตวรรษ แม้กระทั่งแผ่นดินทางตอนใต้ของไทยจนถึงกรุงเทพฯ จะหายไปใต้น้ำทะเลเป็นต้น

เมื่อ 2 ปีก่อนนักวิทยาศาสตร์เชื่อว่าน้ำแข็งขั้วโลกเหนือบริเวณเกาะกรีนแลนด์จะละลายกลายเป็นน้ำประมาณ 2.3 แสนตันต่อปี ขณะที่

นักวิทยาศาสตร์ชี้

น้ำแข็งขั้วโลกละลายช้ากว่าที่คาด

น้ำแข็งบริเวณขั้วโลกใต้ฝั่งตะวันตกละลายกลายเป็นน้ำปีละ 1.32 แสนตันต่อปี ด้วยอัตราการละลายของน้ำแข็งทั้งสองขั้วโลกจะทำให้ระดับน้ำทะเลทั่วโลกมีระดับสูงขึ้นประมาณ 3 มิลลิเมตรต่อปี สูงกว่าสถิติในช่วงต้นของยุคทศวรรษ 2503 ถึงเกือบ 2 เท่า

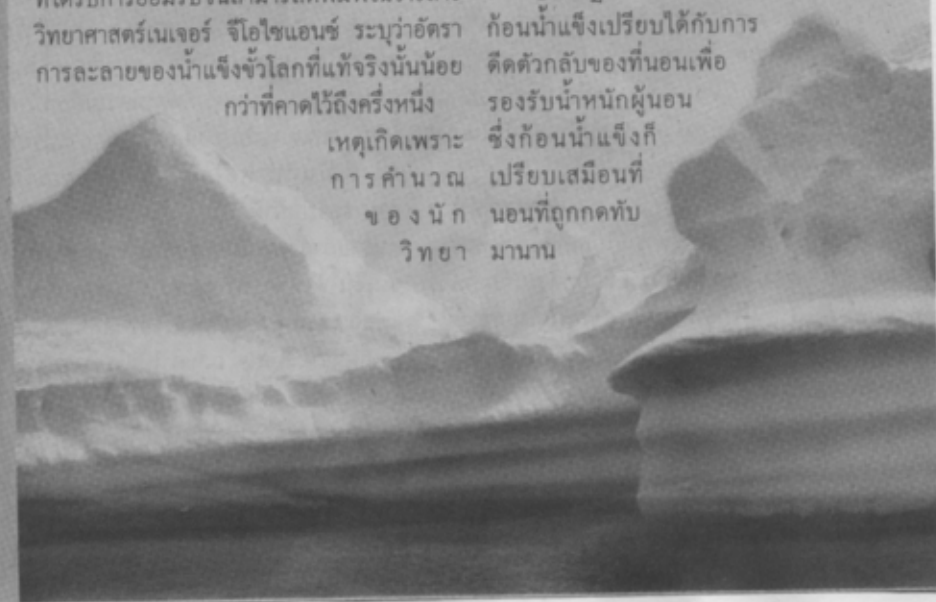
อย่างไรก็ตาม ความวิตกกังวลดังกล่าวอาจจะเกิดจากคาดการณ์ถึงเหตุรุนแรงเกินกว่าความเป็นจริง เพราะผลการศึกษาฉบับล่าสุดของทีมนักวิทยาศาสตร์สหรัฐและเนเธอร์แลนด์ที่ได้รับการยอมรับจนสามารถตีพิมพ์ในวารสารวิทยาศาสตร์เนเจอร์ จีโอไซน์แอนซ์ ระบุว่าอัตราการละลายของน้ำแข็งขั้วโลกที่แท้จริงนั้นน้อยกว่าที่คาดไว้ถึงครึ่งหนึ่ง

เหตุเกิดเพราะการคำนวณของนักวิทยาศาสตร์

ไม่ได้คำนึงถึงปัจจัยปรากฏการณ์ "การปรับตัวของก้อนน้ำแข็ง" เข้ามาร่วมในสมการ

ทีมนักวิทยาศาสตร์ทั้งสองประเทศได้นำปรากฏการณ์การปรับตัวของก้อนน้ำแข็งมาประกอบการคำนวณ ผลที่ได้มาคืออัตราการละลายของก้อนน้ำแข็งขั้วโลกเหนืออยู่ที่ 1.04 แสนตันต่อปี (ผิดพลาดไม่เกิน 23,000 ตันต่อปี) ขณะที่น้ำแข็งขั้วโลกใต้ละลายออกมาในระดับ 64,000 ตัน (บวกลบไม่เกิน 32,000 ตันต่อปี)

ปรากฏการณ์การปรับตัวของก้อนน้ำแข็งเปรียบได้กับการติดตัวกลับของหินอ่อนเพื่อรองรับน้ำหนักผู้นอน ซึ่งก้อนน้ำแข็งก็เปรียบเสมือนที่นอนที่ถูกกดทับมานาน

2007

ทำงานกับ
นักวิทยาศาสตร์ห้อง
ปฏิบัติการจรวดขับ
ดันของนาซา และ
สถาบันวิจัยอวกาศ

แห่งเนเธอร์แลนด์ ศึกษาปรากฏการณ์
การปรับตัวของก้อนน้ำแข็งยืนยันว่าอัตรา
การละลายของน้ำแข็งขั้วโลกเหนือและได้
ต่ำกว่าที่ประมาณการไว้ก่อนหน้านี้ถึงครึ่ง
หนึ่ง และหากตัวเลขอัตราการสูงขึ้นของ
ระดับน้ำทะเลในปัจจุบันนั้นถูกต้องแม่นยำ
นักวิทยาศาสตร์กลุ่มนี้ก็คำนวณแล้วว่า
ปริมาณน้ำในน้ำแข็งขั้วโลกคิดเป็นเพียง
30% ของปริมาณน้ำในโลกไม่ใช่ครึ่งหนึ่ง
ของปริมาณน้ำในโลกดังที่มีการคำนวณไว้
ก่อนหน้านี้

หลายล้านปี จนเมื่อผืนอนลุกขึ้นจากเตียง
น้ำหนักที่หายไปจึงทำให้สปริงในที่นอน ซึ่งในที่
นี้คือส่วนของก้อนน้ำแข็งตอนกลางที่ยังจมอยู่ได้
น้ำติดตัวกลับขึ้นมาทำให้ที่นอนราบเรียบเช่น
เดิมเหมือนกับที่เคยเป็นเมื่อหลายล้านปีก่อน
ด้วยปรากฏการณ์นี้เองทำให้การละลายของน้ำ
แข็งน้อยลงตามไปด้วย

นายเบิร์ท
นักวิทยาศาสตร์
วิทยาลัย

เวอร์เมียร์เซน
แห่งมหา
เดลฟท์
เทคนิคัล
แห่ง
เนเธอร์แลนด์
ที่ร่วม

